

Die Schlüsselblume.

(*Primula veris*.)

Ballade von Adam Mickiewicz.

Piérwiosnek.

(*Primula veris*.)

Ballada przez Adama Mickiewicza.

Deutsche Übersetzung von Carl v. Blankensee.

Op. 49 Nr. 2. [Der Polnischen Balladen Heft I Nr. 2.]

Componirt u. erschienen 1835.

Allegretto grazioso.

Nr. 2.

Allegretto grazioso.

p

f

12. 12. 12.

8.....
 Ler - che zu - des
 Znie - bie - skich naj -

dim.

Früh - lings Ruh - me hat ihr Erst - lings - lied ge - sun - gen,
 ran - szą pio - snek le - dwie za - dzwo - nił sko - wro - nek,

Blu . men . erst . ling Schlüssel . blu . me hat sich gold . nem
 naj - rań - szy kwia - tek - pier - wio - snek bły - - - - - snął ze - zło -

Kelch ent-run - gen.
tych ob - sta - nek.

[Der Dichter.]
[Ja.]
Blümchen, bist zu
Za-wce-śnie, kwia.

dim.
p

früh ge-kommen! Mit-ternacht haucht noch so kalt.
tku, za-wce-śnie, je-szcze pół-noc mro-sem dmu-cha, z gór bia-łe nie

Hast den Schnee nicht

wahr-ge-nommen? Feucht ist noch der Ei-chen-wald.
ze-szły płeś-nie, dą-bro-wa je-szcze nie su-cha.

con anima, espressivo

Schliess die goldnen Äuglein wie der,
 Przy - mruż zło - ci - ste - świa - tła - ka,

birg dich in der Mutter Schoss, eh' der Reif dir
 u - kryj się pod ma - tki - rą - bek; nim cię zgu - bi

mit.leidslos star.renmacht die zar - ten Glie - der.
 srzo - nu zą - bek, lub chłodnej ro - sy - pe - reł - ka.

p *cresc.*

p

[Die Blume.]

[Kwiatek.]

Uns - re Ta - ge Fal - ters.ta - ge, Mor - gen Le - ben, Mit - tag Ster - ben.
Dni - na - sze jak dni - mo - tyl - ka, ży - ciem wschód, śmiercią - po - tu - dnie;

Gan - zem Herbst ich gern - ent - sa - ge, ei - - - - - nen Lenz - tag
le - psza w kwietniu je - dna chwil - ka, jak - - - - - wje - sie - ni

zu - er - wer - - ben. Willst - den Freunden Krän - ze brin - gen,
ca - ła - gru - - dnie. Czy - dla bo - gów szu - kasz da - tku,

o - - der der - Ge - lieb - - ten dein? Wirst - aus mei - ner
czy - dla dru - - ha lub - ko - chan - ki, u - - pleć wia - nek

cresc.

Blüth' ihnschlingen, soll's der Kranz
 zme - go kwia -tku, wia - nek to

cresc.

dim. *p*

der Krän - ze sein.
 bę - dzie nad wian -ki.

[Der Dichter.]
 [Ja]

Un term Gras, in wil-dem Hain keim - test du, ge -
 W po.dłój traw - ce, wdzi kim la - sku u - ro - sześ, o

p

tr. *

lieb - te Blu-me, klein an Wuchs, an Glanze klein, darfst du spä'h'n nach
 kwia -tku lu - by! ma - ło wzro - stu, ma - ło bla - sku, cóż ci - da - je -

tr. *

sol - chem Ruh - me? Wo sind dei - ner Schön - heit Pfän - der,
 ty - le - chlu - by? Ni - to ko - lo - ry - ju - trzen - ki,

wo der Tul - pe stol - zer Bund? wo der Li - lie
 ni sa - wo - je tu - li - pa - na, ni li - li - jo -

Licht - ge - wän - der, wo der Ro - se Brust so rund?
 we - su - kien - ki, ni ró - ży piers ma - lo - wa - na.

Will zum Kran - ze dich ver - flech - ten, doch wo - her so
 U - pla - tam cie - bie do - wian - ka; lecz skąd - że u -

viel Ver-traun? Freun-de und Ge-lieb-te, möch-ten
fno-ści ty-le! Przy-ja-cie-le i ko-chan-ka

sie auch huld-voll auf dich schaun?
czy cię po-wi-ta-ją mi-le?

[Die Blume.]

ℳ.

* ℳ.

*

[Kwiatek.]

Glaub's, der Freund heisst mich will-kom-men, mich, des jun-gen
Po-wi-ta-ją przy-ja-cie-le mnie wio-sny mło-

Früh-lings En-gel, Glanz nicht mag der Freundschaft frommen, Schat-
dój a-nio-łka; przy-jaźń ma bla-sku nie wie-le, cie-

dim. *p*

- - - ten liebt sie wie mein Sten - - - gel.
 - - - nie lu - - - bi, jak me - - - ziót - - - ka.

Ob ich werth der Lieb - sten Hän - de, sag's, Ma - rie, du -
 Czym ko - chan - ki go - - dzien rą - czek, po - wiédz nie - bie -

himmlisch heh - re! Für der Erst - lingsknos - pe Spen - de wird mir,
 ska Ma - ryl - ko! Za - - piér - wszy mło - do - ści pą - czek, sy - skam

cresc.

rallent. *dolente*

ach! nur ei - - - ne Zäh - re.
 piér - - - wszę... ach! - - - lę tyl - - - ko.

[colla parte] *p*